

Yşa. 43:10-12

1Yu. 5:4-12

Yu. 20:19-31

Haftanın o ilk günü akşam olunca, öğrencilerin Yahudi yetkililerden korkusu nedeniyle buldukları yerin kapıları kapalıyken İsa geldi, ortalarında durup, «Size esenlik olsun!» dedi.

Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler Rab'bi görünce sevindiler. İsa yine onlara, «Size esenlik olsun!» dedi. «Baba beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum.» Bunu söyledikten sonra onların üzerine üfleyerek, «Kutsal Ruh'u alın!» dedi. «Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur; kimin günahlarını bağışlamazsanız, bağışlanmamış kalır.»

Onikiler'den biri, «İkiz» diye anılan Tomas, İsa geldiğinde onlarla birlikte değildi. Öbür öğrenciler ona, «Biz Rab'bi gördük!» dediler. Tomas ise, «O'nun ellerinde çivilerin izini görmedikçe, çivilerin izine parmağımla dokunmadıkça ve elimi böğrüne sokmadıkça inanmam» dedi.

Sekiz gün sonra İsa'nın öğrencileri yine evdeydiler. Tomas da onlarla birlikteydi. Kapılar kapalıyken İsa gelip ortalarında durdu, «Size esenlik olsun!» dedi. Sonra Tomas'a, «Parmağını uzat» dedi, «Ellerime bak, elini uzat, böğrüme koy. İmansız olma, imanlı ol!» Tomas O'na, «Rabbim ve Tanrım!» diye yanıtladı. İsa, «Beni gördüğün için mi iman ettin?» dedi. «Görmeden iman edenlere ne mutlu!»

İsa, öğrencilerinin önünde, bu kitapta yazılı olmayan başka birçok doğaüstü belirti gerçekleştirdi. Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edersiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır.

İSA'NIN YARALARINDAN İMAN

İsa'nın diriliş akşamıydı. Bazı öğrenciler dirilmiş İsa'yı görmüşlerdi. Şimdi haftanın ilk günü, yani Pazar günü, bir araya gelmişlerdi. Yahudi yetkililerin, İsa'yı öldürdükten sonra öğrencilerini de yakalayacaklarından korkuyorlar. Ama birden, İsa ortalarında duruyor. "Size esenlik olsun!" diyor. Ellerindeki ve böğründeki yaraları gösteriyor. Çarmıhta gerçekten ölmüştü ama dirildi.

Öğrenciler O'nun yaralarını görünce İsa'yı tanıyorlar. O'nun gerçekten dirildiğine inanıyorlar. Korkularının yerine büyük sevinç oluyor. Diri olan Rab'bimiz yine aramızdadır! Bizi terk etmedi! Zaten edemedi! Diri olan İsa yine aralarında ve esenliğini veriyor. Artık korkmalarına gerek yok.

Kendi esenliğini, huzurunu sağlayarak İsa, öğrencilerini görevlendiriyor. *"Baba beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum."* Ne demek bu söz? Öğrenciler nereye gönderiliyor? Onların ne yapmaları lazım?

İsa, öğrencileriyle üç sene boyunca birlikte dolaşıp onlara öğretmişti. Bütün yaptıklarını onlara göstermişti. Öğrencilerine önceden bildirerek çarmıhtaki ölüme gitmiş ve dirilmişti. Şimdi öğrencilerine görev veriyor. Acaba ne tür bir görev?

"İsa onların üzerine üfleyerek, «Kutsal Ruh'u alın!» dedi. «Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur; kimin günahlarını bağışlamazsanız, bağışlanmamış kalır.»"

İsa'nın elçileri, günahların bağışlanmasını duyurmaya gönderiliyor. İsa, günahın, ölümün ve şeytanın gücünü yenmiş olarak, kendi yaptıklarının faydasını bütün dünyaya yaymak

istiyor. Bütün insanlar için günahlarından kurtuluş artık hazırlanmıştır. Şimdi müjde duyurulsun, insanlar kurtuluşa kavuşturabilsinler diye.

İsa bu adamlar seçip kendi yanına çağırmişti. Onları eğitmişti. Ve şimdi görevlendiriyor: *«Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur; kimin günahlarını bağışlamazsanız, bağışlanmamış kalır.»*

Elçilerin görevlendirilmesiyle bütün Hristiyan kilise görevlendirilmiş oldu. Kilisenin amacı büyük olmak değil, güçlü olmak değil. Kilisenin işi hazineler toplamak değil, insanlara maddi yardım dağıtmak da değil. Kilisenin hedefi siyasî değişimler sağlamak ya da toplumu etkilemek değil.

Kilisenin görevi, nesiller boyunca hristiyanların en önemli görevi, belli bir mesajı duyurmaktır: Allah'ın Oğlu, İsa Mesih'in kusursuz yaşamı, uğrumuza çarmıhta ölümü ve üçüncü gün dirilişi sayesinde günahlarımızın bağışlanması hazırdır. Bütün insanlar için hazırdır. İsa, bu müjdeyi duyurma görevini elçilerine verdi.

İsa, "ben kimin günahlarını bağışlarsam, bağışlanmış olur" demedi. Ya da "Göklerdeki Allah kimin günahını bağışlarsa, bağışlanmış olur" diye söylemedi. Öyle olsaydı biz günahlarımızın bağışlanıp bağışlanmamasından asla emin olamazdık. Ama İsa bu yetkiyi elçilerine, onlardan sonra da rahiplik görevinde hizmet edenlere verdi: "Siz kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur." Siz bu yetkiyi benim adımda, benim yerimde kullanacaksınız. "Siz kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur." Bundan hiç şüphe yok.

Tomas yoktu

Ama Tomas'ın yüreğinde şüphe vardı. Öbür öğrenciler İsa'yı gördüğünde Tomas aralarında değildi. Öbürler ona "Biz Rab'bi gördük" dedilerse de Tomas inanmadı.

Tomas, öbürlerin sevincini görebiliyor. Onların, yaşamın en önemli bir şeyini anladıklarını hissedebiliyor. Tomas ne düşünüyor? Bu kardeşler, ölmüş ama dirilmiş İsa Mesih hakkında konuşuyorlar. O'nu gördüklerini, O'nu tanıdıklarını, O'nun sözlerini duyduklarını, O'nunla konuştuklarını söylüyorlar. O'nun sözlerle anlatılmaz esenliğini de aldıklarını iddia ediyorlar. Yalnız ben, O'nu görmedim. Yalnız, İsa bana gelmedi.

Başka bir insan İsa Mesih ile tanıştıysa da ben onunla tanışmış olmuyorum. Benim en iyi arkadaşım, benim en yakın akrabam İsa'ya iman ederse de benim yüreğim imansız kalabiliyor. Ben kendi yüreğimde doğru iman yaratamam.

Bazen biz Tomas'ı sanki kötü bir örnek olarak görüyoruz. Aaa... öyle zayıf bir insan. İman edemiyor. İsa ona "görmeden iman edenlere ne mutlu" derken biz Tomas'ın imansızlığını azarlayabiliriz, diğer öğrencilerin (belki de kendilerimizin) Tomas'dan daha imanlı olduklarını düşünebiliriz.

Tomas ise, «O'nun ellerinde çivilerin izini görmedikçe, çivilerin izine parmağımla dokunmadıkça ve elimi böğrüne sokmadıkça inanmam» dedi.

Tomas ne istedi? İsa, yanımdaki öbür öğrencilere geldiği gibi bana da gelsin. Benim önümde dursun ellerindeki yaralarını bana da gösterebilirsin. Böğründen akmış su ve kan izlerine ben de dokunabileyim. Yoksa inanmam.

Tomas da vardı

Şimdi İsa ne yapıyor. Tamam Tomas, sen inanmıyorsan vay haline mi diyor? İmansız Tomas gitsin, iyi ki öbürleri inanıyorlar diye düşünüyor mu? Yok. İsa, Tomas'ın yüreğinde de doğru iman yaratmak istiyor.

Sekiz gün sonra [yani sonraki Pazar günü] İsa'nın öğrencileri yine evdeydiler. Tomas da onlarla birlikteydi. Kapılar kapalıyken İsa gelip ortalarında durdu, «Size esenlik olsun!» dedi. Sonra Tomas'a, «Parmağını uzat» dedi, «Ellerime bak, elini uzat, böğrümeye koy. İmansız olma, imanlı ol!»

Cemaat bir araya geldiğinde, İsa yine gelip ortalarında duruyor. Önceki hafta yaptığı gibi şimdi de esenliğini veriyor. Önceki hafta yaptığı gibi şimdi de yaralarını gösteriyor. Ve özellikle Tomas'a yaklaşıyor. Tomas, sen beni görmek istedin. Şimdi buradayım. Tomas, senin için ne yaptığımı görmek istedin. Şimdi önünde duruyorum. Tomas, şimdi ellerimdeki yaralara bak. Bu yaralardan akmış kanla senin cezan ödendi. Tomas, şimdi elini uzat, benim bedenime dokun, benim böğrümdeki yaradan yüreğimi görebilirsin. Yüreğim sevgiyle doludur. Sen sonsuza dek yaşayabilesin diye, ben canımı verdim. Ben böyle somut ve net bir şekilde sana geliyorum. Artık imansız olma, imanlı ol.

Tomas O'na, «Rabbim ve Tanrım!» diye yanıtladı.

İman, Tomas'ın kararından değil, İsa'nın sözlerinden oluyor. İman, Tomas'ın işlerinden değil, İsa'nın yaralarından oluyor. İman, Tomas'ın tek başına düşündüklerinden değil, kardeşlerle birlikte İsa ile karşılaşmakla oluyor. Benim Rab'bim. Benim Allah'ım. Sadece öbürlerin değil, benim de.

Bugün vaftiz edilecek yeni kardeşler, İsa'nın bu "Baba beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum" sözlerini anlıyor musunuz? İsa, kendisinin yerine elçilerini gönderdi. Elçilerini sana gönderdi.

İsa'nın sözlerini duyurmaya, öyle ki sen bugün İsa'nın "size esenlik olsun" sözlerini duyabilesin.

İsa'nın yaralarını göstermeye, öyle ki sen günahlarının bağışlanmış olmasından şüphelenmeyesin.

İsa'nın böğründen akmış suyu sana getirmeye, öyle ki sen vaftizde aklanırsın.

İsa'nın bedenini senin önüne getirmeye, öyle ki sen elini uzatıp sadece dokunmak değil, ebedi yaşamın payını alabilesin.

İsa'nın kanını dağıtmaya, öyle ki sen O'nun yaralarının ürünündeki hayattan faydalanırsın.

Öyle ki senin yüreğin imanlı olsun. Öyle ki sen de Tomas ile birlikte "Benim Rab'bim. Benim Allah'ım" diyebilesin.